

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Țurcan Anatolie, Boico Victor

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Ivanciuc Sergiu xxxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxxxx,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 141 alin. (1), 42, 285 alin. (2), 290 alin. (1) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 25.11.2015 - 28.06.2017;
instanța de apel: 28.03.2018 - 12.03.2019;
instanța de recurs: 19.11.2019 - 11.02.2020;
instanța de apel: 02.06.2020 - 20.07.2020;
prima instanță în procedură de rejudecare: 01.09.2020 - 12.11.2021;
instanța de apel: 09.02.2022 - 09.03.2022;
instanța de recurs: 06.06.2022 - 13.12.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 iunie 2017, *Ivanciuc Sergiu* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 141 alin. (1) Cod penal - **3** ani închisoare;
- art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - **3** ani închisoare;
- art. 290 alin. (1) Cod penal - **6** luni închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui Ivanciuc Sergiu i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen - **4** ani și **6** luni.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Ivanciuc Sergiu pe o perioadă de probațiune - **4** ani,

1.2 Prin aceeași sentință, au fost condamnați și inculpații *Petrenco Grigore, Amerberg Mihail, Grigorciuc Pavel, Roșco Alexandr, Jurat Vladimir, Buznea Oleg, Druzi Andrei și Cudinov Iurii*, în privința cărora hotărârile judecătorești în prezent nu se contestă cu recurs ordinar.

Acțiunea civilă intentată de către Regia Transport Electric Chișinău față de inculpați privind repararea prejudiciului material în sumă de 2624,83 lei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Sentința a fost atacată cu apeluri de către *procuror, avocatul Popescu Ion* în numele inculpatului Cudinov Iurii, *avocatul Musteață Sergiu* în numele inculpatului Ivanciuc Sergiu, *avocatul Aronov Roman* în numele inculpaților Petrenco Grigore, Roșco Alexandr, Druzi Andrei, Buznea Oleg, Jurat Vladimir, Amerberg Mihail și Grigorciuc Pavel.

2.1. *Procurorul*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ivanciuc Sergiu să fie recunoscut vinovat de comiterea următoarele infracțiuni: în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani; în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani; în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 ani.

În temeiul prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, de a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani și 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Regia Transport Electric să fie admisă integral, cu încasarea acesteia în mod solidar de la inculpați.

2.2. *Avocatul Musteață Sergiu* în numele inculpatului Ivanciuc Sergiu, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, să fie achitat, pe motiv că nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019, apelurile declarate de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Cudinov Iurii și de avocatul Aronov Roman în numele inculpaților Roșco Alexandr, Druzi Andrei, Buznea Oleg, Jurat Vladimir au fost respinse, ca nefondate, iar apelurile declarate de procuror, de avocatul Aronov Roman în interesele inculpaților Petrenco Grigore, Amerberg Mihail, Grigorciuc Pavel și de avocatul Musteață Sergiu în numle inculpatului Ivanciuc Sergiu au fost admise, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Ivanciuc Sergiu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsă penală aplicată în

temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de **4** ani și **6** luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Ațiunea civilă înaintată de ÎM „Regia de Transport Electric” împotriva inculpaților privind încasarea prejudiciului material în sumă de **2624** lei și **83** bani, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului cauzat să se pronunțe instanța civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

4. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, avocatul Aronov Roman în numele inculpaților: Petrenco Grigore, Roșco Alexandr, Druzi Andrei, Buznea Oleg, Jurat Vladimir, Amerberg Mihail, Grigoriuc Pavel și avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Cudinov Iurii, solicitând casarea deciziei contestate..

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2020, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019 și dispusă rejudecarea cauzei de aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2020 au fost admise apelurile declarate, casată total sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 28 iunie 2017 și remisă cauza la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

7. Prin sentința **Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 noiembrie 2021**, *Ivanciuc Sergiu* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 141 alin. (1) Cod penal, la **4** ani închisoare;
- art. 290 alin. (1) Cod penal, la **2** ani închisoare.

Conform prevederilor art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui *Ivanciuc Sergiu* i s-a stabilit pedeapsa definitivă de **5** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, a fost suspendată parțial executarea pedepsei stabilite lui *Ivanciuc Sergiu*, primii **2** ani și 6 luni din pedeapsă, urmând a fi executați în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea restului pedepsei - **2** ani și **6** luni închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

A fost încetat procesul penal în privința lui *Ivanciuc Sergiu* pe învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, pe motivul renunțării procurorului la acest capăt de învinuire.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

7.1 Prin aceeași sentință, a fost încetat procesul penal în privința: *Petrenco Grigore, Amerberg Mihail, Grigoriuc Pavel, Roșco Alexandr, Jurat Vladimir, Buznea Oleg, Druzi Andrei și Cudinov Iurii* (și condamnat în baza art.141 alin.(1) Cod penal - 3 ani cu aplicarea art.90 Cod penal – 3 ani), în

privința cărora hotărârile judecătorești în prezent nu se contestă cu recurs ordinar.

7.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că inculpații Roșco Alexandr, Buznea Oleg, Jurat Vladimir, Druzi Andrei, Grigoriuc Pavel, Amerberg Mihail, Mirca Tudor, Ivanciuc Sergiu și Cudinov Iurii, prin rechizitoriu, se învinuiesc de faptul că la 06.09.2015, începând cu orele 14.00, de comun acord și prin înțelegere comună, aflându-se pe str. Bănulescu - Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile lor, în scopul destabilizării situației, acționând în complicitate cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, au participat activ la opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Prima instanță a indicat că organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului Ivanciuc Sergiu, în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, conform indicilor calificativi – *“complicitate la participare activă în dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Totodată, prima instanță a constatat că, inculpații Cudinov Iurii și Ivanciuc Sergiu, fiind cetățeni ai Republicii Moldova, în perioada anilor 2014 - 2015, aflându-se pe teritoriul Ucrainei, intenționat, având scopul violării integrității teritoriale a statului respectiv și subminării orânduirii constituționale a Republicii Ucraina, manifestate prin contribuirea la secesionarea regiunilor separatiste Donețk și Lugansk și la menținerea pretensei statalității a entităților statale indicate, nerecunoscute și autoproclemate, din interes material, s-au înrolat și au satisfăcut serviciul militar în așa-numitele forțe armate ale autoproclematei Republicii Populare Donețk și anume, în „1-я Славянская бригада”, în cadrul căreia, contra unei remunerări bănești, au participat în calitate de ostași, la conflictul militar care avea loc în sud-estul Ucrainei, în regiunile Donețk și Lugansk.

Prin instanță a încadrat juridic acțiunile inculpatului Ivanciuc Sergiu în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi – *“participarea mercenarului într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului”.*

La fel, prima instanță a constatat că inculpatul Ivanciuc Sergiu, urmărind scopul păstrării ilegale a munițiilor la domiciliul său temporar, situat pe str. Călăraș 3, mun. Chișinău, a păstrat în perioada anului 2015, un glonte care a fost depistat și ridicat la 13.11.2015, pe la ora 21.00, în rezultatul percheziției efectuată la domiciliul acestuia, care conform Raportului de expertiză nr.10416 din 23.11.2015, reprezintă: „Un cartuș, ce face parte din categoria muniției letale, de calibrul 7,62 x 54 mm....”.

Prima instanță a încadrat juridic acțiunile inculpatului Ivanciuc Sergiu în baza art. 290 alin. (1) Cod penal conform indicilor calificativi – *“păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.”*

8. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul *Aronov Roman* în numele inculpaților *Petrenco Grigore, Roșco Alexandr, Druzi Andrei, Buznea Oleg, Jurat Vladimir, Amerberg Mihail și Grigorciuc Pavel* și de către avocatul *Musteață Sergiu* în numele inculpatului *Ivanciuc Sergiu*.

8.1. Avocatul *Musteață Sergiu* în numele inculpatului *Ivanciuc Sergiu* în apelul declarat a solicitat casarea sentinței în partea individualizării pedepsei penale și a soluției de încetare a procesului penal pe învinuirea în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, rejudecarea cauzei în această parte, cu dispunerea achitării inculpatului pe acest capăt de învinuire, precum și stabilirea unei pedepse sub formă de amendă inculpatului *Ivanciuc Sergiu* pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 Cod penal și menținerea sentinței de condamnare în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare stabilite pentru comiterea acestei infracțiuni, inclusiv sub formă de compensație pentru încălcările care au afectat grav drepturile inculpatului, conform art. 385 Cod de procedură penală.

În argumentarea apelului, avocatul a invocat că:

- în partea individualizării pedepsei prima instanță nu a luat în considerare solicitările apărării de a aplica față de inculpat reducerea pedepsei cu titlu de compensare pentru încălcarea drepturilor sale la un proces echitabil, în special, ceea ce ține de termenul rezonabil al procedurilor penale în privința sa în perioada în care inculpatul a fost prezent la proces care se tergiversa din cauza celorlalți inculpați;

- odată cu renunțarea la învinuire de către procuror, instanța de judecată urma a dispune soluția sentinței de achitare;

- ceea ce ține de acuzația în comiterea infracțiunii de la art. 290 alin. (1) Cod penal, prima instanță a ales cea mai gravă pedeapsă din cele 3 prevăzute de sancțiunea articolului dat;

- ceea ce ține de pedeapsa aleasă de prima instanță, pronunțând sentința de condamnare în comiterea infracțiunii de la art. 141 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată nu a ținut cont pe deplin de lipsa antecedentelor penale, participarea inculpatului la examinarea anterioară a cauzei penale, încălcarea față de inculpat a termenului rezonabil de examinare a cauzei penale datorită examinării de către instanța de judecată a cauzei penale pe acuzația de dezordine în masă, incriminată celorlalți inculpați, acuzație în privința căreia procurorul a renunțat la învinuire. Anume această acuzație nefondată a adus la conexarea cauzei penale în privința lui *Ivanciuc Sergiu* cu cauza penală unde figurează ceilalți inculpați, ceea ce a dus la încălcarea termenului rezonabil la procedurilor penale, parte a dreptului la un proces echitabil.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2022, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința primei instanțe din 12 noiembrie 2021 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Ivanciuc Sergiu a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Ivanciuc Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de **3** ani.

Ivanciuc Sergiu a fost liberat de pedeapsa stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii amnistiei.

Sentința în partea care se referă la corpurile delictelor, inculpatul Cudinov Iurii, recunoașterea vinovăției și stabilirea pedepsei inculpatului Ivanciuc Sergiu a fost menținută.

10. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept care demonstrează incontestabil faptul că inculpatul Ivanciuc Sergiu a comis infracțiunile prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal și art. 290 alin. (1) Cod penal, dar incorect și eronat a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal în privința inculpatului Ivanciuc Sergiu, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, pe motiv că procurorul a renunțat la învinuire.

Instanța de apel a reținut că Ivanciuc Sergiu împreună cu alte persoane în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar, prin rechizitoriu se învinuiesc că la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere comună, aflându-se pe str. Bănulescu Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile lor, în scopul destabilizării situației, acționând în complicitate cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, au participat activ la opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Instanța de apel a indicat că organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului Ivanciuc Sergiu în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - complicitate la participare activă în dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiecte utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

Instanța de apel a reținut că procurorul, în ședința de judecată, prin ordonanța din 17.09.2021 a renunțat la învinuirea adusă inculpaților și a solicitat achitarea inclusiv a inculpatului Ivanciuc Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, pe motivul că fapta imputată acestora nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a notat că la 14 septembrie 2021, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat Hotărârea în cauza Petrenco și alții 6 contra Republicii Moldova, prin care a recunoscut violarea mai multor articole din Convenție de către Republica Moldova: art. 5.1, art. 5.3, art. 5.4 - acuzațiile de participare în dezordini în masă nu se bazează pe suspiciuni rezonabile.

Referitor la episodul de învinuire a lui Ivanciuc Sergiu de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 141 alin. (1) și 290 alin. (1) Cod penal,

instanța de apel a atestat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că Ivanciuc Sergiu a comis infracțiunile prevăzute de art.141 alin. (1) Cod penal și 290 alin. (1) Cod penal, iar aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a constatat că, Ivanciuc Sergiu a comis infracțiunile prevăzute de art.141 alin. (1) Cod penal - participarea mercenarului într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului și art. 290 alin. (1) Cod penal - păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ivanciuc Sergiu, instanța de apel a indicat că a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepse aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infracțurului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același context, instanța de apel a notat că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate, atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului. Din materialele cauzei rezultă că infracțiunile comise de inculpatul Ivanciuc Sergiu se califică, conform art. 16 alin. (3) și (4) din Codul penal, ca infracțiuni mai puțin grave și grave.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului Ivanciuc Sergiu pedeapsa.

În partea ce ține modalitatea de executare a pedepsei, instanța de apel a notat că în speță, prima instanță la stabilirea și aplicarea pedepsei în

privința inculpatului Ivanciuc Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.141 alin.(1) Cod penal, nu a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. art. 61, 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, permit instanței de apel stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În acest sens, instanța de apel a apreciat că modalitatea de executare aleasă de prima instanță și stabilită inculpatului Ivanciuc Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.141 alin. (1) Cod penal nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse și personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

În continuare, instanța de apel a notat că restabilirea echității sociale prin stabilirea pedepsei se realizează atât față de societate cât și față de partea vătămată, realizând acest scop, prin pedeapsă trebuie să se asigure posibilitatea reparării prejudiciului cauzat și, în limita posibilă, proporționalitatea dintre restrângerile drepturilor condamnatului și suferințele părți vătămate care au avut loc în rezultatul comiterii infracțiunii. Deci, restabilirea echității sociale presupune restabilirea drepturilor lezate, ca urmare a săvârșirii infracțiunii. La caz, instanța de apel a indicat că restabilirea echității sociale include în sine și repararea prejudiciului cauzat. Prin urmare, instanța de apel a reținut faptul că inculpatul a reparat integral prejudiciul cauzat.

La fel, instanța de apel a indicat că corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. În acest sens, instanța de apel a reținut că infracțiunea comisă este una din intenție și acest fapt, împreună cu totalitatea caracteristicilor personalității inculpatului, permit a concluziona că este posibilă corectarea ultimului fără a aplica privarea de libertate.

În același context, instanța de apel a menționat că pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanței de judecată că scopul pedepsei poate fi atins și fără aplicarea imediată a acesteia, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective și subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat și în acest mod.

Astfel, în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de închisoare de către inculpatul Ivanciuc Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că în privința acestuia nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fie parțial în regim real conform art. 90¹ Cod penal, or, nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității

fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

În contextul circumstanțelor expuse supra, instanța de apel a constatat că situația inculpatului Ivanciuc Sergiu permite instanței de apel de a concluziona că dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

Instanța de apel a considerat necesar de a sublinia faptul că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Ivanciuc Sergiu și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate.

În continuare, instanța de apela indicat că sunt prezente toate condițiile pentru aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința lui Ivanciuc Sergiu, și astfel, instanța de apel a considerat necesar de a-l elibera pe Ivanciuc Sergiu de pedeapsa stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin.(1) Cod penal, pe motivul intervenirii actului de amnistie.

11. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Tăut Dorina*, care în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel pronunțată în privința inculpatului Ivanciuc Sergiu, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

11.1 În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, inculpatului fiindu-i aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- cuantumul pedepsei numite inculpatului Ivanciuc Sergiu dar și modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către instanța de apel în privința inculpatului nu este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta săvârșită și impactul social al ei;

- în cazul lui Ivanciuc Sergiu nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea, or personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care

ar fi permis instanței de apel de a da dovadă de clemență în privința respectivului;

- pedeapsa stabilită inculpatului Ivanciuc Sergiu, cu suspendare condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art. 141 alin. (1) Cod penal, care este o infracțiune gravă, inculpatul s-a eschivat de la instanța de judecată, fiind anunțat în căutare, anterior a fost condamnat, este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane;

- atitudinea inculpatului față de normele de conduită unanim recunoscute și acceptate în societatea modernă poate genera doar adversiune, cu sens de repulsie, iar nesanționarea aspră a infractorului comportă riscul că nu v-a îndreptăți așteptările societății față de actul de justiție, v-a genera formarea unei concluzii de nesiguranță colectivă, în special în conjunctura conflictelor armate care au loc în proximitatea imediată a Republicii Moldova;

- instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal;

- pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni grave, instanța de apel a deturnat în acest caz particular logica politicii punitive promovate de către autoritățile statului, inclusiv de către autoritatea judecătorească cu vocație de formare a practicii judiciare;

- la caz, nu există nici o premisă de considera că o pedeapsă condiționată va fi în stare să contribuie la corectarea și reeducarea inculpatului Ivanciuc Sergiu;

- instanța de apel era obligată să argumenteze motivat privind circumstanțele cauzei considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului servesc pentru aplicarea art. 90 Cod penal;

- pedeapsa stabilită inculpatului Ivanciuc Sergiu nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu va constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpat;

- instanța de apel a ignorat în cazul numirii pedepsei inculpatului Ivanciuc Sergiu prevederile art. 75 Cod penal, potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod;

- partea acuzării constată că instanța de apel nu și-a întemeiat nici în drept soluția de suspendare condiționată a executării de către inculpatul Ivanciuc Sergiu a pedepsei închisorii pe capătul de acuzare prevăzut la art. 141 alin. (1) Cod penal, or, așa cum rezultă din conținutul părții dispozitive a deciziei recurate, instanța de apel face mențiune asupra aplicării de către ea a prevederilor art. 90 Cod penal, fără a menționa cu exactitate și alineatul corespunzător din această normă materială;

- fiecare din cele 11 alineate ale art. 90 Cod penal, reglementează situații juridice diferite ca natură, iar pentru circumscris condițiilor de

legalitate prevăzute la art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, o hotărâre judecătorească trebuie să conțină trimiterea exactă la o normă materială exactă, generatoare a unei anumite stări de drept sau de fapt;

- în cazul în care inculpatul nu și-a manifestat absolut nici o opinie/ poziție referitor la aplicarea actului de amnistie (aplicare sau refuz de aplicare), Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 nu dă dreptul instanței de judecată de a decide din oficiu asupra acestei chestiuni de drept;

- la caz nu sunt prezente toate condițiile pentru aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința lui Ivanciuc Sergiu, deoarece acesta s-a eschivat de a se prezenta în instanța de judecată, în privința ultimului fiind pornit dosar de căutare și careva acord scris sau refuz al inculpatului privind aplicarea actului de amnistie lipsește;

- instanța de apel în pofida faptului că a modificat sentința primei instanțe, prin dispunerea suspendării condiționate în temeiul prevederilor art. 90 Cod penal a executării pedepsei cu închisoarea, stabilite pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 141 alin. (1) Cod penal și respectiv l-a liberat pe acesta de executarea pedepsei închisorii stabilite pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 290 alin. (1) Cod penal, a dispus contradictoriu în partea dispozitivă a deciziei recurate asupra menținerii sentinței în partea care se referă la recunoașterea vinovăției și stabilirea pedepsei inculpatului.

12. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul *Musteață Sergiu* în numele inculpatului Ivanciuc Sergiu, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, în argumentarea referinței se invocă că recursul declarat de procuror nu poate răsturna soluția instanței de apel, care a ținut cont de toate circumstanțele relevante în examinarea motivelor apelului în folosul lui Ivanciuc Sergiu.

La fel, se notează că instanța de apel a ținut cont și de faptul acuzării pe nedrept a inculpatului Ivanciuc Sergiu în participarea la dezordini în masă, acuzație în privința căreia a fost achitat, cauză care a fost conexasă la cauza privind învinuirea pe art. 141 alin. (1) Cod penal, ceea ce a dus ulterior la încălcarea termenului rezonabil al procedurilor penale în privința lui Ivanciuc Sergiu și poate constitui o circumstanță atenuantă și constituie un temei pentru instanța de judecată de a alege a unei modalități de reducere a pedepsei aplicate inculpatului Ivanciuc Sergiu, inclusiv în aspectul aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei. Fiind încălcat dreptul la un proces echitabil și la examinarea cauzei într-un termen rezonabil, inculpatul nu-și putea câștiga surse de întreținere a familiei datorită numărului mare al ședințelor de judecată la prima examinare a cauzei în prima instanță, anume acesta a fost motivul lipsei acestuia în instanța de apel și la rejudecarea cauzei în prima instanță.

Totodată, se menționează că perioada ținerii inculpatului Ivanciuc Sergiu în arest preventiv, de asemenea a fost luată în considerare de instanța de apel la alegerea modalității de executare a pedepsei stabilite, or această

perioadă a avut efect de corectare și reeducare asupra inculpatului și această perioadă a fost una îndelungată.

Contrar celor invocate de procuror, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în special în pct. 25, 26, 34, 36, 38, 39, 42 din decizia instanței de apel.

Mai mult, se indică că inculpatul nu are antecedente penale, mai ales pentru infracțiuni similare, are 2 copii minori la întreținere.

Cât privește dezacordul procurorului cu aplicarea actului de amnistie pe învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, s-a notat că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, avocatul care acorda asistență juridică garantată de stat lui Ivanciuc Sergiu, a solicitat verbal, inclusiv în dezbaterile judiciare aplicarea actului de amnistie pe această învinuire, respectiv nu este corectă afirmația procurorului că instanța de apel a decis din oficiu asupra acestei chestiuni de drept.

13. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, inculpatului fiindu-i aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale”,* manifestând dezacordul cu soluția instanței de apel de aplicare în privința inculpatului Ivanciuc Sergiu a suspendării condiționate în temeiul art. 90 Cod penal a executării pedepsei cu închisoarea stabilite de prima instanță în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, precum și dezacordul cu soluția instanței de apel de aplicare a Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința lui Ivanciuc Sergiu.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de alegațiile recurentului privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Ivanciuc Sergiu și anume în partea suspendării condiționate a executării acesteia, Colegiul penal lărgit conchide

că nu pot fi admise, or instanța de apel în decizia sa (f. d. 183-185, vol. XXX) și-a motivat corect soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei de 4 ani închisoare stabilită de prima instanță inculpatului Ivanciuc Sergiu în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 3 ani în temeiul art. 90 Cod penal, ținând cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. art.7, 75, 76, 77, 90 alin. (1) Cod penal, precum și de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului Legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Ivanciuc Sergiu, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului Ivanciuc Sergiu, cât și a altor persoane, prevederi legale care au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, fără a exista impedimente de a suspenda condiționat executarea pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a conchis că în privința inculpatului *Ivanciuc Sergiu* este echitabilă stabilirea unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea executării acesteia, care va atinge scopul pedepsei penale, având în vedere că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La fel, Colegiul penal lărgit consideră corectă motivarea instanței de apel, că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei în speță este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Ivanciuc Sergiu și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea lui la o pedeapsă privativă de libertate.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a ținut cont de circumstanțele particulare speței. Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit reține că, inculpatul *Ivanciuc Sergiu* anterior nu a fost condamnat, a recuperat integral prejudiciul cauzat, are 2 copii minori la întreținere, s-a aflat în stare de arest din 13.11.2015 până la 26.04.2016, conștientizând că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ce determină iraționalitatea acestuia a executării reale a pedepsei cu închisoarea stabilită. Or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare cu suspendarea executării pedepsei constituie pedeapsa legală, echitabilă și proporțională în raport cu fapta comisă, care va duce la corectarea și reeducarea inculpatului.

Rolul de constrângere și scopul pedepsei penale va fi realizat fără aplicarea unei pedepse reale cu închisoare. Or, dispoziția art.61 alin. (2) Cod penal, stipulează - *pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Subsidiar, Colegiul penal lărgit consideră că soluția instanței corespunde și cu jurisprudența CtEDO care în jurisprudența sa s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin urmare, având în vedere argumentele expuse supra, Colegiul penal lărgit respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului descrise în pct. 11 a prezentei decizii, invocate în dezacordul său aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a pedepsei stabilite inculpatului Ivanciuc Sergiu, or aceste alegații reprezintă o abordare subiectivă a recurentului asupra circumstanțelor cauzei, ce au fost luate în considerare și apreciate de instanța de apel la adoptarea soluției în speță, fără ca instanța de apel să admită careva erori de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei prin prisma aspectelor contestate.

La fel, Colegiul penal lărgit nu poate accepta nici argumentele recurentului precum că: *„instanța de apel nu și-a întemeiat nici în drept soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoarea de către inculpatul Ivanciuc Sergiu pe capătul de acuzare prevăzut la art. 141 alin. (1) Cod penal, or instanța de apel face mențiune asupra aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fără a menționa cu exactitate și alineatul corespunzător din această normă material”*, din considerentul că contravin conținutului părții descriptive a deciziei instanței de apel, care în pct. 33 (f. d. 184, vol. XXX), face trimitere expres la prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal lărgit respinge ca neîntemeiate și argumentele recurentului, precum că: *„decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, la caz nu sunt prezente toate condițiile pentru aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința lui Ivanciuc Sergiu, deoarece acesta s-a eschivat de a se prezenta în instanța de judecată, în privința ultimului fiind pornit dosar de căutare și careva acord scris sau refuz al inculpatului privind aplicarea actului de amnistie lipsește”* or, după cum rezultă din decizia instanței de apel (f. d. 185, verso, vol. XXX), la aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința lui Ivanciuc Sergiu, aceasta s-a condus de prevederile art. 2 alin. (4) a acestei Legi, care prevede că *„În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin.(1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6”*.

Mai mult ca atât, avocatul Musteată Sergiu care acorda asistență juridică garantată de stat lui Ivanciuc Sergiu, a solicitat verbal, inclusiv în dezbaterile judiciare aplicarea actului de amnistie pe această învinuire (f. d.170, vol. XXX).

Totodată, Colegiul penal lărgit observă că în partea descriptivă a deciziei instanței de apel (f. d. 183, vol. XXX) pct. 24, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a constatat și stabilit vinovăția inculpatului Ivanciuc Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, având în vedere că inculpatul nu s-a prezentat în instanța de judecată, dar vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal în urma cercetării judecătorești, prima instanță a constatat-o prin sentință, iar sentința primei instanțe în această parte a fost menținută de instanța de apel.

Colegiul penal lărgit atestă că nici inculpatul și nici avocatul inculpatului nu au contestat sentința primei instanțe în partea ce ține de vinovăția inculpatului pe acest capăt de învinuire – art. 290 alin. (1) Cod penal, și astfel rezultă că în aceste condiții, instanța de apel corect a verificat dacă inculpatul Ivanciuc Sergiu întrunește condițiile stabilite la art. 1 din Legea nr. 243 din 24.12.2021 și că nu cade sub incidența art. 6 a aceleiași Legi, și just a constatat că în privința inculpatului Ivanciuc Sergiu poate fi aplicată amnistia, având în vedere prevederile din art. 2 alin. (4) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

La fel, din materialele cauzei rezultă că și avocatul Musteată Sergiu care reprezenta interesele inculpatului *Ivanciuc Sergiu* în ședința de judecată din instanța de apel, a pledat pentru aplicarea amnistiei în privința inculpatului Ivanciuc Sergiu (f. d. 183, vol. III).

Subsidiar, se atestă că în prezent decizia instanței de apel este contestată doar de către procuror, nefiind contestată și de inculpatul *Ivanciuc Sergiu*, sau de avocatul acestuia, Musteată Sergiu, care prin referința depusă a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror ca fiind vădit neîntemeiat, circumstanțe ce denotă că inculpatul *Ivanciuc Sergiu* este de acord cu soluția instanței de apel.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră inadmisibile criticile recurentului că: „*motivarea soluției contrazice dispozitivului sau acesta este expus neclar, or instanța de apel în pofida faptului că a modificat sentința primei instanțe, prin dispunerea suspendării condiționate în temeiul prevederilor art. 90 Cod penal a executării pedepsei cu închisoarea, stabilite pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 141 alin. (1) Cod penal și respectiv l-a liberat pe acesta de executarea pedepsei închisorii stabilite pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 290 alin. (1) Cod penal, a dispus contradictoriu în partea dispozitivă a deciziei recurate asupra menținerii sentinței în partea care se referă la recunoașterea vinovăției și stabilirea pedepsei inculpatului*”, or din analiza conținutului părții descriptive a deciziei instanței de apel cu partea dispozitivă a acestei decizii, instanța de recurs ordinar nu identifică careva neconcordanțe sau neclarități.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției

sale pe aspectele relevante contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia adoptată, detaliat și argumentat asupra chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de procuror, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală, întemeiată și echitabilă, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscriptie Chișinău, *Tăut Dorina*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2022, în cauza penală în privința lui **Ivanciuc Sergiu xxxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor